

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ..ΛΕΥΚΟ ΧΩΡΙΟ: από την ιδέα στην πράξη

Του Γιώργου Νούτσος

Όταν μου προτάθηκε να καταθέσω τις απόψεις μου στη σημερινή εκδήλωση, πιστέψτε με, το δέχτηκα με μεγάλη χαρά και ιδιαίτερη ικανοποίηση, για δύο κυρίως λόγους...

Πρώ τον, γιατί θα μου δινόταν έτσι η ευκαιρία, να συμμετέχω **ενεργά** σε μια εκδήλωση, που και μόνο από το αντικείμενό της,

τα παιδιά

, παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον και

δεύτερον

γιατί θα είχα τη δυνατότητα να αναπτύξω ένα θέμα, που σίγουρα προκαλεί τον ομιλητή να ξεφύγει από τα στενά πλαίσια μιας πολιτικής τοποθέτησης και να επεκταθεί στον ευρύτερο κοινωνικό, οικονομικό και πολιτισμικό αντίκτυπο, που, μια τέτοιας σπουδαιότητας κοινωνική παρέμβαση, μπορεί να διαμορφώσει.

Ζούμε, κυρίες και κύριοι, σε μια δύσκολη εποχή. Η περιβόητη παγκοσμιοποίηση τείνει να κατακλύσει τα πάντα. Και δυστυχώς όχι μόνο στον οικονομικό τομέα. Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες γεγονότων, που περίτρανα αποδεικνύουν, **πως η ανθρωπιά καθίσταται, είδος σε ανεπάρκεια. Η διαφάνεια, η εξαίρεση στον κανόνα. Η εντιμότητα, το μεγάλο ζητούμενο. Η κοινωνική συνοχή, ο ανυπέρβλητος και ολοένα περισσότερο δυσπρόσιτος στόχος.**

Ένα γκρίζο, λοιπόν, σκηνικό, που δικαιολογημένα μας προβληματίζει. Μια αγχωτική κατάσταση, που μας ωθεί να αναζητήσουμε λύσεις και διεξόδους. **Ο ρόλος, λοιπόν, της πολιτικής αναδεικνύεται για μια ακόμη φορά πολυσήμαντος και μονοδρομικός.**

Το ερώτημα, που γεννάται όμως είναι...

Ποιάς πολιτικής; **Της στείρας, μονολιθικής και απρόσωπης πολιτικής**, που σαν βασικό της μέλημα έχει τη διατήρηση στη ζωή κουρασμένων κομματικών οργανισμών και ανόρεχτων κομματικών ηγητόρων;

Της κατευθυνόμενης και ισοπεδωτικής πολιτικής,

που προάγει τα συμφέροντα των λίγων, συνθλίβοντας τους πολλούς; Ή τέλος,

της άτολμης και άνευρης πολιτικής,

που συνεπικουρούμενη από διαμορφωτές, κατά το πλείστον δόλιους, της κοινής γνώμης, οδηγεί σε καταστάσεις πλήρους αποχαύνωσης και απόλυτου ελέγχου της πλειοψηφίας των πολιτών; Σίγουρα καμιάς απ όλες αυτές. Γιατί, ακριβώς, αυτές ήταν και δυστυχώς, εξακολουθούν και σήμερα να είναι, οι πολιτικές, που μας οδήγησαν στο περιθώριο της κοινωνικής και οικονομικής προοπτικής.

Αρκεί μια ματιά, φίλες και φίλοι, γύρω μας. Στα Γρεβενά. Στον τόπο που ζούμε εμείς και φιλοδοξούμε να κάνουμε καλύτερο, για να ζήσουν τα παιδιά μας. *Σε κανένα επίπεδο δεν συμμερίζομαι την αισιοδοξία του κου Υφυπουργού*

. Χωρίς καμία απολύτως πρόθεση να απαξιώσω όσα γίνονται ή πρόκειται να γίνουν, επιτρέψτε μου να θέσω μερικά ερωτήματα, σαν ένα γενικότερο, αλλά πάντα καλοπροαίρετο και δημιουργικό προβληματισμό...

- Έχουμε ή όχι το τρίτο απ το τέλος χαμηλότερο κατά κεφαλήν εισόδημα στην Ελλάδα;

- Έχουμε ή όχι ένα από τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας;

- Υπάρχει συγκροτημένη αγροτική πολιτική στο Νομό και ποιες ήταν οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις που έγιναν στην αγροτική παραγωγή τα τελευταία χρόνια;

- Ποια μέτρα πάρθηκαν, για να σταματήσει η δημογραφική και πληθυσμιακή κατάρρευση του νομού;

- Πόσες και ποιας αξίας σοβαρές ιδιωτικές επενδυτικές πρωτοβουλίες, καταγράφηκαν στο νομό μας τα τελευταία χρόνια;

- Πώς αντιμετωπίστηκε η οικονομική δυσπραγία και τα αδιέξοδα στην τοπική οικονομία καθώς και ο αντίκτυπός τους στους επαγγελματίες, τους εμπόρους και τους βιοτέχνες;

Οι απαντήσεις, φίλες και φίλοι, φαντάζουν αυτονόητες. Αυτό, όμως, που γίνεται περισσότερο απ' όλα **αντιληπτό είναι η πλήρης έλλειψη της κοινωνικής διάστασης της πολιτικής**. Γιατί σίγουρα δεν μπορούμε να μιλάμε για κοινωνική ευαισθησία την ώρα, που οι σεισμόπληκτοι, ηλικιωμένοι οι περισσότεροι, ξεχειμωνιάζουν για 8^η χρονιά στα κοντέινερς, χορτασμένοι μάλιστα από ανεκπλήρωτες υποσχέσεις και περισσή πίκρα. Ούτε φυσικά, την ώρα, που το εργοστάσιο της ινοσανίδας έκλεισε, χωρίς ποτέ να αναζητηθούν ευθύνες και να υλοποιηθούν έστω και κατ'ελάχιστον, οι υποσχέσεις που δόθηκαν στους εργαζόμενους.

Φίλες και φίλοι, εύλογα στο σημείο αυτό, θα μπορούσε να ρωτήσει κανείς...**μα καλά, τίποτα δεν έχει γίνει σ' αυτό τον τόπο;**

Το να επισημαίνει κανείς τα αρνητικά, διόλου δε συνάγεται, πως παράλληλα δεν αποδέχεται και ότι καλό και θετικό έχει γίνει. Και σίγουρα στα καλά και θετικά θα πρέπει να συμπεριληφθούν **τόσο η αναμενόμενη ολοκλήρωση του Διοικητηρίου και του Πνευματικού Κέντρου**, που σημειωτέον τόσα χρόνια μετά, ακόμη κατασκευάζονται, όσο και **η ίδρυση και λειτουργία του νέου Νοσοκομείου, του Κέντρου Νεοσυλλέκτων και του εξαγγελθέντος τμήματος ΤΕΙ.**

Ασχετα με το αν, κάποια από αυτά θάπρεπε προ πολλού να έχουν ολοκληρωθεί και παραδοθεί σε χρήση και όφελος της Γρεβενιώτικης κοινωνίας. Απ' όλα τα παραπάνω, περίτρανα αποδεικνύεται

πως η πολιτική μπορεί να κάνει από τίποτα έως τα πάντα

Είναι στο χέρι των πολιτικών να την τιθασεύσουν, να την χειραγωγήσουν και να την εξανθρωπήσουν.

Όταν, λοιπόν, αυτή η εξανθρωπισμένη πολιτική συναντηθεί με την κοινωνική ευαισθησία και το ανυπόκριτο ενδιαφέρον συμπολιτών μας για συμμετοχή και κοινωνική προσφορά, τότε είναι βέβαιο

, πως πολιτική και πολίτες θα βρεθούν σε πορείες παράλληλες, βάζοντας ψηλά τον πήχη και διεκδικώντας στόχους σημαντικούς.

Ένας τέτοιος σημαντικός στόχος **είναι και η δημιουργία του Λευκού Παιδικού Χωριού**. Είναι απόλυτα φυσικό, όπως η φύση και η πολιτική δεν ανέχονται τα κενά και έρχονται αυτόματα να τα αναπληρώσουν μόλις αυτά δημιουργηθούν, με τον ίδιο τρόπο να λειτουργεί και η ανθρώπινη φύση. Και πολύ περισσότερο η Ελληνική ανθρώπινη φύση. Ο άνθρωπος, όν κοινωνικό, κατά τον Αριστοτέλη,

διαπνέεται από αισθήματα άμιλλας και ανθρωπιάς.

Είναι αυτά που τον ωθούν, μόλις αντιλαμβάνεται το κοινωνικό έλλειμμα στο χώρο που ζει και κινείται, να έρχεται με ίδιες πλέον πρωτοβουλίες και δυνάμεις, να υποκαταστήσει την πολιτική

· “

Τ

ο Ελληνικό έθνος είναι η αιώ νια νεότητα, γιατί από αυτό επήγασαν ο ανθρωπισμός και η συμπόνοια προς τους δυστυχούντες και τους δυναστευομένους

”, έγραψε ο μεγάλος γερμανός φιλόσοφος Φρίντριχ Χέγκελ. Μια ρήση, που βρίσκει απόλυτα, την πιστή της εφαρμογή στην πολύ σημαντική αυτή προσπάθεια. Κάπως έτσι, λοιπόν, ξεκίνησε και η υλοποίηση αυτής της ιδέας. Ο στόχος της, θεωρώ πως ανάγλυφα αποτυπώνεται στην απόλυτα πετυχημένη προμετωπίδα της σημερινής εκδήλωσης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

. Στόχος διττός και ιδιαίτερα σημαντικός για έναν τόπο, όπως τα Γρεβενά. Η πρωτοβουλία για τη δημιουργία ενός πλέγματος κοινωνικής προστασίας των παιδιών που έχουν την ανάγκη μας, συνυπάρχει με την απορρέουσα ως αποτέλεσμα πραγματικότητα, της αντιμετώπισης του ιδιαίτερα έντονου τοπικού προβλήματος της απασχόλησης. Να λοιπόν, πως είναι δυνατόν,

μέσα από μια ανθρωπιστική, φιλανθρωπική, κοινωνικού χαρακτήρα πρωτοβουλία

, να δημιουργηθούν όλες εκείνες οι προϋποθέσεις, που μπορούν σε μέγιστο βαθμό να συμβάλλουν

στην ανάπτυξη της τοπικής οικονομίας, στην αναβάθμιση του πολιτισμικού ενδιαφέροντος και στην επικράτηση της κοινωνικής συναδέλφωσης

·

Ήταν, πιστεύω οι βασικοί λόγοι, που ώθησαν τους πρωτεργάτες αυτής της ιδέας να αναλάβουν την ευθύνη και την πρωτοβουλία για την υλοποίησή της. **Βέβαια, η απόσταση που χωρίζει μια ιδέα από την υλοποίησή της είναι μεγάλη**

. Δεν αρκούν οι καλές προθέσεις, δεν αρκεί η διάθεση για προσφορά, δεν αρκεί η μοναχική, έστω και ηρωική, πορεία λίγων ανθρώπων. Και πολύ περισσότερο, όταν το έργο είναι μεγαλεπίβουλο και απαιτητικό.

Εδώ πλέον, **υπεισέρχεται ο ουσιαστικός ρόλος της οργανωμένης κοινωνίας**, όπως αυτός εκφράζεται μέσα από τις θεσμικές της εκφάνσεις, τόσο της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, όσο και της Κεντρικής διοίκησης. Το γεγονός, ότι η

προσπάθεια αγκαλιάστηκε και υιοθετήθηκε στην αρχή με επιφύλαξη, στη συνέχεια με κάποια θετικότερη προσδοκία και τέλος με πάθος και θέρμη απ τις Γρεβενιώτισσες και τους Γρεβενιώτες, έδωσε αέρα στα πανιά των εμπνευστών της

. Ο αλτρουισμός και η ευγενής άμιλλα των απλών ν ανθρώπων

, μέσα από την ανιδιοτελή παροχή πάσης φύσεως διευκολύνσεων, όπως η δωρεά οικοπέδων από τους κατοίκους του Σειρηνίου, η προσφορά υπηρεσιών από δικηγόρους, συμβολαιογράφους και μελετητές, αποτέλεσαν την κινητήρια δύναμη μιας προσπάθειας, που ξεκίνησε και δεν έχει πλέον επιστροφή.

Μένει, με το ίδιο πάθος και την ίδια ένταση να αγκαλιάσουν την προσπάθεια ο Δήμος, η Νομαρχία, η Περιφέρεια, ο κος Υφυπουργός.

Είναι κάτι, που σε αρκετές περιοχές της Ελλάδας έχει ήδη γίνει. Ανάλογες προσπάθειες, μπήκαν υπό τη σκέπη των εκεί Δημοτικών αρχών. Οι οποίες σε αгаστή συνεργασία με Νομαρχία και Περιφέρεια **κατόρθωσαν και υλοποίησαν σε μεγάλο βαθμό τα έργα, μέσα από την ένταξή τους σε Ευρωπαϊκά και Εθνικά Προνοιακά προγράμματα**

. Είναι λοιπόν, σαφώς, προς τη σωστή κατεύθυνση η απόφαση του κ. Δημάρχου για στήριξη της προσπάθειας με το ποσό των 100.000.000 δρχ. Μια απόφαση την οποία **και με την ιδιότητά μου ως επικεφαλής του επιλαχόντος συνδυασμού,** στηρίζω και επικροτώ. Ελπίζω και εύχομαι, στο διάστημα που θα ακολουθήσει, πως **η προσπάθεια θα ενταθεί, η εύρεση πηγών χρηματοδότησης θα αποκτήσει πιο μόνιμα και σταθερά χαρακτηριστικά, το εύρος όσων μπορούν ουσιαστικά να βοηθήσουν, θα μεγενθυθεί γεωμετρικά**

. Μένει μόνο να προσεχτεί ο κακός μας δαίμονας. Ένας δαίμονας προνομιακά Ελληνικός. Αυτός της γραφειοκρατίας. Κάποτε ο Γάλλος συγγραφέας Ονορέ Ντε Μπαλζάκ είχε πει **“Η γραφειοκρατία είναι ένας κολοσσιαίος μηχανισμός, που κουμαντάρεται από νάνους**

”. Ας αποδείξουμε λοιπόν, κυρία Επίτροπε, κύριε Υφυπουργέ, ότι εμείς είμαστε ικανοί να ξεπεράσουμε τους νάνους και να σταθούμε στο ύψος, που οι περιστάσεις επιβάλουν.

Μια άλλη παράμετρος, ίσως η σημαντικότερη όλων, είναι αυτή, που έχει να κάνει **με τη διαφάνεια των χειρισμών και την αντικειμενικότητα των επιλογών.**

Και θα σας εξηγήσω τι εννοώ.

Κάθε συλλογική προσπάθεια και έως ότου πείσει για τα αγαθά της κίνητρα, συνηθίζεται να αμφισβητείται. **Η κοινωνία μας, μια κοινωνία κατακερματισμένη, μια κοινωνία πολλών ν ταχυτήτων και διαφορετικών ν χαρακτηριστικών ν**

αντιμετωπίζει με δυσπιστία, κρίνοντας ίσως με βάση δικά της αρνητικά βιώματα, προσπάθειες συλλογικές, προσπάθειες πιθανώς ασαφείς ως προς το στόχο, προσπάθειες με μονομερή ιδεολογικά και πολιτικά χαρακτηριστικά. Είναι ανάγκη λοιπόν, να θωρακίσουμε την προσπάθειά μας μ ένα τέτοιο θεσμικό πλαίσιο, που να εγγυάται

τον κοινωνικό χαρακτήρα, τη διάφανη λειτουργία, τη δημοκρατική διαχείριση, την αντικειμενικότητα των επιλογών ν.

Σε όλα τα παραπάνω και νομίζω δεν μπορεί να διαφωνήσει κανείς μαζί μου,

πρωτεύοντα ρόλο παίζει ο παράγων άνθρωπος

. Τι θα υπήρχε σήμερα απ' όλα αυτά, χωρίς την παρουσία του Φώτη του Σιούμπουρα και των συν αυτώ, που κάποια στιγμή,

οραματίστηκαν ένα χωριό-καταφύγιο για τις ευαίσθητες παιδικές ψυχές

.
Που πάλεψαν και αγωνίστηκαν για να ξεπεράσουν νοοτροπίες αμφισβήτησης, κάνοντας τα πρώτα νηπιακά βήματα για τη διεκδίκηση του στόχου. Που πίστεψαν και παθιάστηκαν στοχεύοντας στην ολοκλήρωσή του. Που έπεισαν και έσυραν και όλους εμάς πίσω τους, συνοδοιπόρους στη δύσκολη προσπάθεια

.
Εγώ, φίλες και φίλοι, είμαι αισιόδοξος. Παρά τις καθυστερήσεις και τα προβλήματα, πιστεύω πως το σπίτι του παιδιού, το Λευκό Παιδικό Χωριό, αργά ή γρήγορα θα γίνει πραγματικότητα. Βλέπω και στα δικά σας μάτια τη θέλησή, να γίνετε και σεις αρωγοί σ' αυτή την προσπάθεια. Η παρουσία σας άλλωστε σήμερα εδώ, αυτό ακριβώς δηλώνει. Μένει όμως, να διασφαλίσουμε κάτι πολύ σημαντικό. Την πολιτική βούληση. **Την ισχυρή πολιτική βούληση για έμπρακτη στήριξη αυτού του μεγαλόπνοου σχεδίου**

. Είναι ο μόνος τρόπος, πιστεύω, μέσα από τον οποίο θα μπορέσουμε τελικά, να περάσουμε **από την ιδέα στην πράξη.**

Θα κλείσω, κυρίες και κύριοι, με μια φράση του Βίκτωρος Ουγκό. **“Τίποτε δεν έχει τόση δύναμη, όσο μια ιδέα της οποίας έχει φτάσει η ώρα”.**

Έφτασε λοιπόν, η ώρα να κάνουμε πράξη, όλα όσα σήμερα διακηρύξαμε, ξεπερνώντας αντιθέσεις, ιδεολογισμούς, γραφειοκρατίες και στείρους αρνητισμούς. Γιατί...κυρίες και κύριοι, η ιδέα ωρίμασε.

Σας ευχαριστώ